

بهتاو پيکدا دهباريڼ : لهريڼهوهی دهنگيکی بهدمريڼوه

هه ندرين

گرنگی شيعر به گشتی و، شيعری کوردیش به تايهتی، وهک هر کردهيهکی ژبانکردن، لهوهدا نيه که له خهمی نهو شيوازهی که باو و جيگيرکراوه بکوشی، بهلکو نهو گرنگيهکه لهوهدايه که دهنگهکان بتوانن شيوازيکی نهبينراو، يان جياواز، بدوزنهوه. دهستکردن به گهران به دواي ريچکهيهک، يان گهردوونتيکی تر، له دايکبوونی ويستی نهو جوداوازيه، که له رووبهري ژبان و بگره جيھانی شيعری ئيمهدا نامادهبوونتيکی شهرمني ههيه . ههبوونی شيوازيکی جودا له پرؤسهی شيعراندنی نادياریی، نهوه دهگهپهنی که توی شاعير توانيووته زمانتيکی تايهت به خوشت بهرهه مبهيتيت. به واتاپهکی تر، ناوهلاکردنهوهی ريچکهيهکه بهرهو گهردوونه پهنهانکانی زمان. بويه بوون به شاعير وهک خوټ، به زرنگی وتنهوه و نهزبهکردنی نهو وشه، ريتم، ونه، هاورده و شيوازانه دهسته بهر نابی که شاعيرانی ليکچوو به گهلهکوی دايانرژاوه، بهلکو نهوه به شيعراندنی نهو شيوازه، پان نهو ريچکه فهرامؤشکراوهی که بهرهو نهو گهردوونه نادياره مان دهبات، دهردهکهوي و دهخهملی. پيرؤکردنی ريتميکی داسهپاو، که ههميشه وهک نهريتتيکی قبوولکراو، بخوټن، گوڼگر و بينه به ئاسانی دهقی پيوهدهگرن، وهک نهو شيوازهی که هر له دواي نهوهدهکانهوه له ئاستی به شيک له شيعری کوردیدا لهسه ربنه مای پهيوه ندييهکانی هاوري، هاوشاری، له نارادايه. هر لهسه ربنه مای نهو مگچيزهش، خودی نهو شاعرانه خو به خو و خوټنه رانيان، به ناوی "خوټندهوه"، "راقه" و زارواه گهليکی تر، که له بلاوکراوهکانی کوردیدا پهسني پهکتر ددهن، که هم دياردهيهش پهکيکه لهو هويانهيه که رهخهی کوردی له دهرهوهی خودی رهخه سازييدا هيشتوتتهوه.

ههرچهنده نهو ديارده شيعری و رهخه خيزانداریهی کوردی پيوستی به خوټندهوهيهکی فره بوار ههيه، بهلام بو نهوهی نهو سه رنجه مان که ميک راشکاوتر بکهين، دتوانين نامازه بهوه بکهين که نهمرؤ خوټنه ر دتوانی سهدان نمونهی ليکچوو لهو شيعره حياکيهت" ناميز و ميتافيزک ناميزه له شيعری کوردیدا بينی، که بهو ته رزه ريمه دهستييدهکا" نهی يار نهشق له فردهوسهکانی مهحه بهت په شيمانی کردينهوه... هتد"، هندی جاريش، له کن نهو ته رزه شاعيرانه دا، نهو "نهی يار" به پهيفگهليکی هاومانا، وهک "نهی هاوري، برادر و ... هتد"، دهستييدهکن. هاوکاتيش له خوټندهوهی هر يهک لهو نمونه شيعريه باوانهی نهمرؤماندا، کتوير ونه و کوپله شيعريک له چامهی "دهنگی پيی ناو"ی سوهراب سپهري يان فروع فروخزاد، به زهقی بهرؤکمان دهگري. دواچارپش مهیلی خوټندهوه و کاته به فيرؤ چووهکانمان، تاسهدار و خاکهسار دهکا. بههه مه حال.

کهواته شيعراندنی شيوازيکی دهريڼی خوديانه يان تاکه رايانه، به هونهری لاساييکردنهوهی پهيفگه ل و نهزبهکردنی نهو ريمه ئاسويی؛ حياکيهت ناميزه، که نامازه مان پيکرد، له دايک نابی. ليرهوه دوزينهوهی نهو شيوازه رهسه نه ئاسان نيه. دوزينهوهی نهو شيوازه به نارهزوو مهيسه نابی بهلکو له رچوون به ناو ناخی زماندا چاوه لدينی. يان به واتای ژيل دولوزيانه له خودی زمانی خوټدا نامؤ بيت. (1) بهمهش شاعير ريچکهی کوچيک بهرهه مدههيتيت. ناوهلاکردنهوهی نهو ريچکهيه بنده به دوزينهوهی نهو شيوازه خودگه رايه. ژبان بهخشين بهو شيوازه پرؤسهيهکه له بووناندنی خود له ناو گهردوونی زماندا. نهمهش مانای پهيقاندنی يادوههري فهرامؤشکراوی زمانه.

ليروهه به دواندنی کوشعری نيگار نادر "به تاو پيکدا دهباريڼ"، که بهر له خوټندهوهی نهو کوشيعره، نهو شيوازه له شيعريهتهی که وهک پيشهکيهک نامازه م پيکرد، له زهيندا نهبوو. خوټنه ر بهدم ريگای پهيفين له گه ل نهو کوشيعره، کتوير بهرهو رووی ديمانهی ئاسوی شيوازيک دهيتتهوه که لهويدا ههسته کهی له قوولايی ناخی نهو شيعرانه دا مهليک له نانا سايبوونی شيوازيک، ريگايهکی نامؤ يان زمانتيکی نامؤ سه ره تانکيت له گه ل دهکا. به دهريڼتيکی تر،

دەكرت له جوگرافياى ئەو كۆشيعرهدا، لەرينهوهى دەنگىك بىستين كه به بەدەمپرتوه دەخوازى شىوازىكى خۆكرد به خاكى شيعريهتى ژن بيهخسى وهلى له بهرايىرا با ئەوه بلىم، كه بهر لهو كۆشيعره، به رىككهوت چەند شيعرى وهك: "كوپر بوونهوه"، "وهشان" و "دلم هەنارىك بوو رنپان"ى نىگار نادرم خويندەوه، كه هەر ئەمسال، 2006، به رىككهوت" له سايتى "دەنگەكان" بلاوكرابوونهوه، (بەر لهو شيعرانەش، شيعرى تری ئەو شاعيره مەبينيوو). دواچار هەر به رىككهوتيش، دواى ماوهيهكى كورت، كه له سايتى ناوبراودا بەرگى ئەو كۆشيعره مەبەرچاو كهورت، شەبهنگى ئەو شوپىپىهى كه ئەو چەند شيعره له زەينمدا مابوونهوه، بەرەو تەيكردى جيهانى "بەتاو پىكدا دەبارىن" جولاندمهوه. له شيعرى "كوپر بوونهوه"دا لاى نىگار نادر، مەيلى ويستىكى رووتى شيعريانه، هاوكاتيش هتورانە بو تىكشكاندى پىناسە دارىژراوهكانى: "هاوسەرتى"، "ئەفین"، "ماف"، "پاكيزهپى"، "نازادى"، "ئەشق"، "ناشتى" و "ژيان"، بەرۆكى زمان دەگرى، بەمەش بەمەش رامانىكى ناباو، گەردوونىكى بارگىكراو به مەرجە قوورسەكان لەسەر ژن، له زماندا نازادى خۆى رادەيهنئى. له دواى خويندەوهى ئەو شيعره، ئىتر وىناى ژن هەر له خۆزگە و خەونى بەدیهپنانى رزگار بوون و خۆ به قورىانى نەمايشكردنەوه دەپتە راپەرموون و تپهه لچوونەوه بهك بەناو خود. نىگار به كردهيهكى شيعريانهى پىپاكانە ئەو مانايە بناخريزانەى كه دەسەلاتى نير به ناوى رهوشت لەسەر وبناندنى ميينەدا هەليچينەوه سەرەو ژير دەكاتەوه يان هەليدەوه شينيتەوه و بەمەش شىوازىكى رهسەن به خودى شيعريهتى خۆى و مانايەكان دەبهخسى. هەرچەندە ئەو شيعره به كۆپلهيهك يان لانىگايەك له جەستە بزواوهكهى ناتوانى گشت مەرامى ناخى ئاگاييه شيعريهكهى رابگەيهنئى، لى وپراى ئەمەش دەتوانين به ديمەنىكى خپراى ئەو جەستە بەرپوهيه وپستىك بکەين و دواچار بەخۆمان تەواوى رىگاي ئەو سەفەرەى، كه بەدەمپرتوه پىدەنگ دەستەواژهكان هەلدەچنيتەوه، وىنا بکەين:

"له گوپچكهكانى پياويك را
 نرکهكانى دونيا دەبيستى و
 يەك له دو يەك
 دل و چاو و روحى
 زبندەبەچال دەکا و
 ناوى لى دەنى ئەشق" (كوپربوونهوه، سايتى دەنگەكان).

نىگار زمانى ناخى ژنانەى، وهك رهگەزىكى جودا، كه لپرهدا ئامازەكردن به دەستەواژهى "جودا"، پۆلنكردنىكى باو نيبه له مروف، بەلكو مەبەست له بەهاى ئاوهلاكردنى رههەندەكانى جوداييه، وهك زۆرينەى زمانى شيعرى ژنى كوردى، له ناسكوئى شيوهى دەرەكى جەستەى زمان، وشە، وپنه و گوزارەكردندا دەرنايرى، بەلكو ئەو زمانە له جيهانىكى ناوهكى، له خاكىكى ميگردا سەرەلدەگرى. چەشەى ئەو زمانەش لەم تەرزە دەيرينهدا تامدەكرى:

**"هەنارە كىزىك بە چەقۇ دلى هەلدەكۆلرى
 نە قلسى دەكەويتى و نە هەناروى لەبەر دەروا..."** ("وهشان"، سايتى دەنگەكان)

پەيفەكان پىكرا به چينەوهى وپنهيهك له ژن، ناخى كۆمەلگاي ئيمە ئاوپنه دەكاتەوه. لەبەردەم ئەو وپنهيهدا كۆى جەستەى ژن "هەناروى لەبەر دەروا"، لپرهدا رەنگى هەناروى وهك هاوردهيهك خوینمان به ياد دىنيتەوه. بەلام ئەو وپنهيه له يەك كاتدا هەم زمانىكى ميينانە و، هەميش نازارىكى ميينانە بەرجەستە دەكاتەوه. هەر له هەمان شيعردا، تيشكى ئەو ناوهكيبه ژن ئامپزه، تژيرت زمان شەبهنگى دەکا:

**"كچىك نەنمى بکا و
 سەرلەنوى خاك تەركا..."**

وږای ئەمەش، ئەگەرچی، بە گشتی، شیعراوندی پرسی ماف، بەرەبەری تانەوه بە دەست نه بوونی نازادی و له خۆ روانین به چاوی پیاو ... هتد، بەشی سەرەکی له پانتایی نووسینی ژنی کوردیدا تەنێوه تەوه، کهچی، به جۆریک له جۆرهکان، له شیعری نیگارد، ئەو کیشە دژوارانە که هەمیشە کۆمه لگای کوردیان گەمارۆداوه و ناکامی ئەمەش رەنگدانەوه یهکی زۆری له سەر ناخی ژن و پایه کهی داناوه، نامادهیان ههیه، یه کیک له و کیشە سهختانهش شهیری کورد له گهه دوزمندی دهره کی و ناخۆیه، که کایهکانی ناخی ژنی کوردی برینرژ کردوه. لێره دا نیگار به دهرینهکانی زمان، شوێنپێ ئه و شهیره وهک شیوازیک له شیعریه ته کهی ده پۆشی:

"شهر تازه دلم ببوو به هه ناره که ...

خوینی سهدان گه نجیان

له سهر رستم

چه ند جار له سهرم پنهاتن و

داستانهکانی براکوزیم پی

نیوزه دیوون...

تەرمی ژینکی هه تک کراوی

ئه وان روژی

کی به ناقارم رابوورد

ده سنی خویناوی خوی پی

ئه سپروم و... ("دلم هه ناریک بوو پریان"، سایتی دهنگهکان)

زمان لای نیگار نادر، به شیوازیک جودا به نیو پانتایی خۆیدا وه ده بی و ریتمیکی ناباو؛ چریه تیک له وتنی بازه پی، په لهاوێژانه، له ئاراسته ناوه کییهکانی شیعراوندن ده له رتته وه. هاوکاتیش له مدو جولهکانی زمانی ئه و شیوازه دا، که وهک دهرده که وئ به مه یلی خۆ جودا کردنه وهش سه رقاله، خویان بو بیستن مشتومال ده کن . به لام له پیش مه یلی ناخی په نهانی ناگایانهی شاعیردا، چه په ریک له خۆگرتن بهر هه ست ده که وئ، که ریکا له دهریرینی ناگای شاعیر ده گرت که ره هایانه بیه یقینی:

"ئیلک پیاوی پر له شووره

که شووره له نیوان خوین و ... شووره له چاوان و

شووره له سهر لئوهکانیان داده کوترئ.. (به تاو پیکدا ده بارین).

لێره دا شیعریهت وهک ته کانیک له ره خنه هه ولده دا ره هه ندی کۆمه لگا و کولتووری ژیان له جفاکی ئیمه دا به ره و خه ملاند تیک کی قالا و بالا هه لیکیشی. ئه و هه وله له شیعریه دا ئه وه ناگه یه نی که شاعیر ئه و شته باوانه کی که دا رێژاون، به نامۆ بکا، یان له که دار بکا، به لکو ده خوازی رووخساریکی تر و ژبانیک تریان پیه خشی. چونکه شاعر، وهک ره خنه یه کی تیوری، خوی به سه رچاوه ی زانیاریه کان نابه ستیتته وه، به لکو به پیچه وانه وه شاعر یاخی بوونه به رووی هه موو زانیاریه قه تیسما وه کان،

له و دیده را شیعریهت ده بیته کرده یه کی سه رفراز بو دهریرینه ره سه نهکانی شاعیر. به وانایه کی تر، ئه و چه شنه شیعریه ته ده کارئ له ره وته که یدا ئه و چه په ره تیکبشکینی و ئه و شیوازه جودایه لای شاعری "به تاو پیکدا ده بارین" توختر بکاته وه. به مهش ره سه نایه تیه که له راگه بانندی شیعریه تی می له پیناو پیکدادانی به ره مه ئنه رانه ی ره گه ره کان، ره هه نده "جیاواز" هکان کاراتر بکا. بو به مه ته لی ئه و جیاوازیه له و گومانه وه له دایک ده بی:

"ئه و ج سحرکه که هه رده مه پیاویک

لهسه روهوم لهسه مېشکم لهسه لهشم نيماراتیک بو خوئی ديارى دهکا.

ئو ديمه نه شيعرييه له زهينماندا جوگرافيايهک دهکيشيتهوه، که لهويدا، وهک وپنايهک، پياو خوليايهکانى خوئی لهسه ر لهشى ژن پياده دهکا. بهميش لهشى ژن دهبيته بوونهوهريکى داگيرکراو له ژېر رکيفى پياودا. بويه له جيهانى ئەم "نيمارات"ه پياودا، ژيان وهک شاعيرىکى ژن ئەسته مته له ژيان وهک ژنيکى مروؤف.

بهم چهشنه شاعير به گرتنه بهرى ريگاي زمانه کهى به رهو شيوازي بوونه کهى، ده توانى له مپه ره چه قيوه کانى کومه لگا فراهاموشبکا و ژيانىکى نوئ به ره گه زى نير، وهک به ره همپه نهرى ئەو له مپه ره، بناسينئ.

هاوده ميش شاعير به دوزينه وهى ئەو ريگايه، ده توانى خوئی لهو شيوازه به کومه ليهى که وتمان له پيکچوون و خو هه لواسين به يه کتره وه که ئەمرو له پانتايى شيعرى کورد پيدا که له که و به رخور بووه، ده رباز بکا و هه بوونه فراهاموشکراوه کانى جياوازي خوئی ناوه لا بکاته وه.

به لئى، له مديوى "به تاو پيکدا داده بارين" نيگاي مروؤفيکى بيدهنگ به رهنگى وشه و يارپيه کانى زمان: هه نديک جار نهوا و شيوازي ده ربيرينى "هه ولير، خوشناوه تى، سليمانى، کرمانجى؛ هپورى، تووره پى، خه مينى و تريقانه وهى ناخى ژينتى زمان... بوونه کهى به رجسته ده کاته وه. به ده م ئەو رېکردنه وه نيگار و ديمه نى ناوه کى و ده ره کى روحى جوله شته کانى ناو بوونى کورد، ده چينته وه. له ناو چرپاندى راره وى ريگاي ئەو کوشيعره دا، خه م و خه نده؛ نيگاي سروشتى شه رمنايه ژينتى کورد، شوئنگاتى مئ، له ناوازي لاوک و حهيران ناسا، يان تيکه لايويهک له ناله و تريقانه وهى ئەو شوئنگاته، زهينمان ده ته نييه وه.

"کوشت بينه بيمه ناوى شه پۇلان بدهم..."

ليروهه له گه ل ئەوالابوونى زمان، وپنه يهک له شه پۇلى سوژى ژانه، ژينتييهک له جهسته ي پهريشانى، بيمالى بوون گهرم ده کاته وه. لئ به ديويکى تر، ئەگه زور ناوه زيانه، يان به ريتمى ئەو روژگار بھزرين، که لئنيکى ره چاوکراو له حه سرهت و توانه وهى دهنگى ژن، له دوورپانه کانى شيعريهت، خود بوون و مه نه لوگ، له مديوى جهسته ي زماندا سه ره له دين:

"خوشه ويستيم به خومه وه نه بينيه... بويه ته ته ناسا به شوين باس... بۇن و... ده گه ريم..."

کوى ماناوهى ئەو قهر و گه رانه به رده وامه به دواي راهايه تى "خوشه ويستى" يه له ناکامى کارايى "جهنگه لئى ئيره يه" که له به ره ميه شه ردايه. شه ريش ويرانکردنى ئەو نامه يه که شيعريه تى ژن هه لگريه تى. بويه ئەو که ونه ي که حه سره تى گه ران و ويلى ئەو منه شيعره ژينتييه په نا ده دا، خودى شيعريه ته:

"نازانم خوم بکه مه کام ماچ تا خوشه ويستيت فېر بکه مه وه نازانم بچه کام که ون تا له جهنگه له کان دوورت بچه مه وه..."

له په کاتدا ناسکوژبييهک له شيعريه تيکى ناوه کپانه ي ژن قورگى حه سره تى گه ران ناوازار ده کا و گه ردوونى ئەفينى ناخ ناوه لاده کاته وه.

به مجوره به روانينى من، ده کرى ئەو کوشيعره، وهک شيوازيک له مه يلى شيعراندنى جياوازي، که ده خوازي به ريتميکى بيدهنگ بوونى خوئی بدوينئ، بخوينيه وه. وه لئى دهنگى

"من" لهو کۆشيعره دا، ههروهک بهدهم ريگاوه نالهکان وئلى کردبى، خوى لهناو بوتهى "نازانم" يان "کۆدهنگ" کالدهکاتهوه. رهنگه چونکه نهوکاتانه که ههستدهکا"

به رهو ههرو مروفيک پهه لدينم سهير دهکهم سهرا به..."

ويراي نه مهش، وهک تهکانىک له مهبلاندنى شيواز، نهو کوشيعره دهخواري به رهنگ و تامهکانى زمانىکى بيدهنگ، له ريتمىکى دىکه دا، شيوازى ماله شيعريه کهى رابگه يهنى.

کهواته کوشيعرى "بهتاو پىندا دهبارين"، به مهيلک له راگه ياندنى شيوازى زمانىکى ناباو، ههولدهدا لهو کو دهنگه شيعرى ژن، که وهک وتم ليوانريزه له ناسکويزى شيوازىکى دهركى ژنانه، ههروا لهو ريتمه شيعريه ناسويى و ميتافيزکيه ناميز و په کومه ليهى پياوان، خوى دا بيري. نهگه چى لهو کوشيعره دا جوړىک له راسته خوڻى و ئوله مه پى له زمانى دهريپىندا ده بيري، به لام نيگار لهو چهند شيعره که دواى نهو کوشيعره بلاويکردوتهوه، که ئامازه م پيکردن، نهو مهبله له دايران و جوداوازى زيده تر دهخه ملينى. دواچارىش به ريژنهى "پىندا بارين" يکى تر دا. دهتوانى به زياتر رهنگريژکردنى زمانه کهى، شيوازى مالى ئاينده کهى دره وشاوه تر بکا. وهلى دواچار ته نيا خودى نهو دهنگه بهريزه يه که دهتوانى به خوى نه زموونه شيعريه کهى نهو شيوازه چاوه روانکراوه رابگه يهنى.
کهواته:

"نيگه ران مه به... من نهروم سه فهرىکى ره هاى به رهو ونبوونه کان نه مهويت بيم بو مه له چوله کهى وه..."

نه ورؤزى 2006
ستوکهولم

(1) Gilles Deleuze: SAMTALET, Vad är det och vad är det bra för?, Glänta, nr 24, 2004, Göteborg, Sverige.

"